

Grindelwald

Na lyžích pod střechou Evropy

FOTO: ŠTEPÁN VÍTEK

Hřiště pro boháče, lyžařský luxus, alpská pohádka – tato a další přízviska má Grindelwald, jedno z nejproslulejších lyžařských středisek světa. V srdci Švýcarska, na svazích majestátních Bernských Alp, očekává i zhýčkané lyžaře, znalé rakouských či italských středisek, něco mimořádného. Kde jinde vás na sjezdovky, do nadmořské výšky přes 2000 m, dopraví horská železnice? Kde jinde se lyžuje ve stínu hrozných, 2000 m vysokých skalních stěn? A konečně – jedině z Grindelwaldu se dá vyjet vlakem až do dechberoucí výšky 3456 m n. m!

Eiger, Mönch a Jungfrau

Lyžařskému areálu v okolí Grindelwaldu vévodí tři proslulé alpské štíty: Eiger (3970 m), známý mezi horolezci díky dva kilometry vysoké severní stěně, Mönch (Mnich, 4107 m) a nej-

vyšší Jungfrau (Panna, 4158 m). Trojice velikánů vytváří fantastické kulisy, viditelné z mnoha míst sjezdovek. Ani na jeden z vrcholů lanovky nevedou. Ovšem na Jungfrauoch – tedy do sedla mezi Jungfrau a Mönchem – jezdí ozubnicová železnice. Staví na nejvyšše položeném nádraží v Evropě!

V okolí Grindelwaldu se nachází vlastně několik lyžařských areálů, které nejsou propojeny lanovkami či vleky, ale lze se mezi nimi rychle přepravit horskými železnicemi, případně skibusy. Dlouhé a spíše mírnější kopce nabízejí svahy Firstu a Männlichenu, odkud vedou mnohakilometrové sjezdy až do centra Grindelwaldu. Na slunečné terase nad sousedním údolím stojí obec Wengen, centrum další lyžařské oblasti. A mezi vysoko položenou vesnicí Mürren (1630 m) a majestátním vrcholem Schilthorn (2971 m)

se nachází jádro nejzápadnějšího a nejdlejšího lyžařského areálu. Schilthorn je také nejvyšším místem Bernských Alp, odkud se běžně můžeme vydat na sjezd na lyžích.

Celková délka sjezdovek dosahuje v okolí Grindelwaldu přes 200 km, počet lanovek a vleků se blíží padesátce. I když oblast nemůže soutěžit s mladšími areály zejména ve Francii, rozhodně není třeba mít obavy, že se jedná o nějaké „poutáky“ pro začátečníky. Každá z dílčích oblastí nabízí několik sjezdovek, kde se slabším lyžařům rozbuší srdce a ti zkušenější se naopak cítí jako v sedmém (lyžařském) nebi.

Legendární Lauberhorn

Sjezdovka Lauberhorn Rennstrecke (podle vrcholu Lauberhorn, 2470 m, pod nímž začíná) je mezi skalními sjezdaři pojmem. Pokud zrov-

na nejsou závody, může se po této trati, kde se jezdí nejdelší sjezd Světového poháru, projet každý. Více než 4 km sjezdu nejsou pro začátečníky, ač by tomu úvod sjezdu mohl napovídat. Rozjíždíme se po docela mírném a širokém svahu, který jen pozvolna nabírá sklon. Ani ne po kilometru přichází náhlé zúžení, prudká šikana a za ní, pod skalní stěnou, téměř kolmý pád: jsme v místě zvaném Hundschof (volně přeloženo „psí hřívá“), prvním obtížném místě sjezdu. Následuje krátká mezihra, opět prudká zákruta a další strmý, byť krátký úsek, který končí v úzkém železničním podjezdu. Shora se zdá skoro nemožné se do úzkého a nevysokého tunýlku trefit – natož závodníci ve 100 km/h... Druhá půlka trati se noří do lesa, přichází několik nepřijemných mezí, a nakonec se téměř padá po brutálně strmé stráni – cíl!